

zákoníku z r. 1922. Přesto však hospodářský řád ruský se dostal k původním začátkům moderního státu. Světová válka přinesla systém vázaného hospodářství a tedy vlastně prakticky systém státního socialismu. Jest litovati, že poznatky, kterých jsme získali v době, kdy stát se o vše staral, nebyly souborně zpracovány a analysovány, aby bylo zjištěno, byla-li tato opatření účelná. Všeobecně možno říci, že systém vázaného hospodářství se vůbec neosvědčil a že bez něho by nebylo bývalo hůře. I dnes jsou však živěny tendence, převést hospodářský život do sféry státní. Dnes je vlastně stát největším podnikatelem. Vidíme však, že byrokratický systém státní nehodí se k vedení hospodářství. Není možno, aby se v hospodářství vrátil obraz předválečný, vždyť v hospodářském a sociálním životě nastala spousta změn a přistoupilo mnoho nových činitelů. Hospodářský život mění se ve své substanti a spěje k jiné orientaci. K jaké, bylo by těžko určit, a říci, zda jde o t. zv. cyklickou vlnu nebo o novou definitivní vývojovou linii. Dnes hospodářský život stojí pod tlakem poměrů, musí se dáti nésti vlivy které vytváří mezinárodní situace a které jsou dány zřetely na ochranu nebo obranu, musí se snažit uchránit zásobu devis a tím svoji měnu. Tomuto zájmu se dnes všechno podřizuje. Přes všechnu nejistotu v dnešních hospodářských poměrech je jisto, že je povinností všech zodpovědných činitelů, aby stále uvažovali o tom, jak zařídit další postup. Stát měl by věnovati větší péči hospodářskému životu, ovšem v mezích hospodářské prosperity, nikoliv diktátu. Uskutečnění státního socialismu znamenalo by zbyrokratisování hospodářství a obchodu. Zdar státního socialismu by předpokládal, aby osobní zájem byl nahrazen solidaritou, což opět předpokládá celý přerod člověka. Nesmíme zapomínati, že bez hospodářské samostatnosti není samostatnosti státní. Dobré hospodářství předpokládá i dobrou politiku a budeme-li míti dobrou politiku, budeme míti i dobré právo.

Přednáškovému večeru předsedal předseda Klubu, ministr vnitra Dr. Juraj Slávik a zúčastnilo se ho mnoho členů Klubu a hostů. Z členů Klubu dostavil se osobně také arcibiskup pražský, Dr. Th. Kašpar. Po přednášce rozvinula se debata. Dr. Jindřich.

Ze Sociálního ústavu Československé republiky. Dne 10. XII. 1931 promluvil poslanec Ing. J. Nečas o významu veřejných investic v našem hospodářském životě, zejména se zřetelem ku zmírnění nezaměstnanosti. V oboru veřejných prací máme mnoho ještě co doháněti. Plánovitě je u nás postaráno jen o stavby vodohospodářské. Při investičním podnikání je třeba se vyhnouti vadám: přeinvestování a soustřeďování investic na jednom místě v době, kdy by se za stejné částky dalo zaměstnati nepoměrně více lidí jinde. Při projednání problému investičního chybuje se často v tom, že se počítá jen s přímou finanční rentabilitou a přechází se širší rentabilita národohospodářská, která je často pro celek důležitější. Nejdůležitější otázkou problému investic jest ovšem obstarání finančních prostředků. Přednášející uvedl řadu finančních opatření, jimiž by se dle jeho názoru umožnilo provádění investic, aniž by tím byla citelně dotčena státní pokladna. Podle názoru řečnickova řádně, účelně a energicky prováděné investiční práce zaměstnaly by tisíce lidí a přispěly by tím podstatně k odstranění krise a k zlepšení hospodářského stavu republiky. Dr. Jindřich.

Redakční rada p r a ž s k á konala schůzi dne 10. února 1932 v místnostech »Všehrdu« za předsednictví doc. dra Klimenta. Zúčastnili se jí kolegové: Dr. Edelstein, Dr. Jindřich, Dr. Čákr, Dr. Štafl, Dr. Reichert, Dr. Basch, Dr. Müller, JUC. Kapras, JUC. Plecítý. Ve schůzi byly zrevidovány recensní žádanky, promluveno o vyhlídkách absolvovaných právníků a probrány došlé příspěvky.

Redakční rada b r n ě n s k á konala schůzi dne 15. února 1932 v Brně za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí kol.: Dr. Wierer, Dr. Jelínek, Dr. Kubeš, Prokop, Kunc, Kepert, Dr. Witz, Dr.

Gerlich, Dr. Kojecký, Dr. Chytil, Dr. Bulín. V debatě byly probrány tyto hlavní body: Doc. Dr. Neubauer čte dopis vedoucího redaktora prof. dra Čády, v němž prof. Čáda děkuje redakční brněnské radě za projev důvěry, kterýž mu tato v minulé své schůzi v důsledku určitých, vedení časopisu se dotýkajících událostí, učinila. Debata o příštím čísle a o některých zajímavých věcech právního života, jako o dozvucích sporu Hoetzel—Horák, osnově občanského zákoníku (jmenovitě též o nevhodné krátké době, která byla dána jednotlivým odborníkům k vyjádření o osnově), o živnostenském právu a nutnosti jej nově vypravit, a pod.

Redakční rada bratislavská konala schůzku dne 12. II. 1932 v semináři stredo-evropskom za predsednictva p. prof. dra Rauschera. Zúčastnili se jí kol.: JUDr. Ďurčanský, Luby a Podhorányi. V debatě byly probrány tyto hlavní body: Program najbližšieho čísla, aktuality dneška, miestne literárne novinky a spôsob oslavy 10. výročia trvania spolku »Právnik« v Bratislave. Budúca redakčná rada síjde sa dňa 11. marca na obvyklom mieste o 1/27. h. večer.

Literatura

Dr. Viktor Korošec: Hethitische Staatsverträge. (Ein Beitrag zu ihrer juristischen Wertung.) 1931, VIII. a 118 str. Cena 6 RM. — Autor, lublaňský romanista, věnuje svou publikaci zajímavému úseku práva starého Orientu, jež dnes — díky četným vykopávkám, jichž tabulkové nálezy dovolují nám den ze dne jasněji si rekonstruovati obraz právních poměrů oné doby více než půldruhého tisíciletí před vznikem zákona dvanácti tabulí v Římě — obrací k sobě stále větší zájem právních historiků stejnou měrou, jako před málo desíletími bylo tomu u papyrologie.

Autor věnuje svou práci úpravě mezinárodních vztahů starého Orientu, pro jichž zjištění našel pramen v tabulkovém, klínopisném materiálu z vykopávek z Boghazköi, kde stálo kdysi hettitské hlavní město Hattušaš. Zde našel se nejen t. zv. hettitský zákoník, ale právě i tyto státní smlouvy hettitské.

Autor je rozděluje na dvě skupiny: přátelské (paritní) a vasalské; v prvních (na př. s Egyptem, Babyloní) vystupuje hettitský panovník jako rovnocenná strana; ve smlouvách vasalských jako strana privilegovaná (oproti Forrerovi a Sachermayrovi).

Autor před juristickým oceněním jednotlivých smluv všímá si jejich vnitřní výstavby, formy a řeči. Po této úvodní kapitole přistupuje autor k juristické stránce smluv samotných. Zjišťuje, že jiný termín je pro smlouvy přátelské, jiný pro smlouvy vasalské. Proti očekávání stručně přechází otázku, zda jde o smlouvy mezinárodní nebo o pouhé smlouvy práva státního.

Dále podává autor ve velmi pečlivě propracované kapitole otázku smluvních subjektů; především byl to panovník, jenž na hettitské straně zůstal jediným vykonavatelem smlouvy; byl totiž nejvyšším zákonodárcem a soudcem a sakrální přísahou se zavazoval ku splnění smlouvy.

Ve smlouvách vasalských druhým smluvním subjektem je vasal, zavázaný přísahou a panovníkem do správy země dosazený. Autor zde správně připomíná určitou podobnost s lenním zřízením ve středověku.

Potom obrací se spisovatel ku vlastnímu obsahu smluv a to nejprve u smluv přátelských. Jádrem smlouvy, vybudované na hesle »do—dabis«, je sbratření obou panovníků, i nástupců, obou zemí, pod patronací bohů na všechny časy. Sbratření mělo vyloučiti budoucí válku, neupravilo se však řešení konfliktů jiným způsobem, sbratření zavazovalo ku vzájemné pomoci při napadení třetí mocí. Důležitým bodem bylo vyřešení otázky nástupnictví; ta strana, jež druhou přežije, má povinnost dosaditi nástupce trůnu spojené pak říše. Konečné body